

dem, der ellers ville stå på ventelisterne og fylde op, således at andre patienter skal vente i endnu længere tid, vil kunne træde ud af ventelisterne. Alle andre vil rykke frem i køen og blive behandlet for deres lidelser.

Vi ved også, at de vil blive behandlet på et tidligere tidspunkt end ellers, for den offentlige sundhedssektor kan jo slet ikke følge med, det ved vi jo godt, modsat den private sundhedssektor, hvor der jo er langt mere fart over feltet. Der kan man godt sørge for at følge med. Det siger jo også noget om forskellen.

Sagen er jo, at så længe folk står på venteliste, er langt de fleste også på sygedagpenge, altså en direkte udgift for det offentlige og en manglende skatteindbetaling fra det arbejde, de ellers kunne have udført.

Derudover er der heller ingen tvivl om, at et sådant forslag her alt andet lige vil betyde besparelser i den offentlige sundhedssektor. Selvfølgelig vil det det. I og med at der er nogle patienter, som rykker ud og bliver behandlet et andet sted, på et privathospital, i udlandet eller lignende, ja, så sparer man jo den udgift i den offentlige sundhedssektor. Med de lange ventelister er det selvfølgelig en besparelse, der så vil blive brugt til at behandle dem, der står på ventelisten, så umiddelbart er der ikke en direkte besparelse, men i hvert fald rent teknisk vil der være det.

Sagen er jo, at en medarbejder, som får en ryglidelse eller lignende, ofte bliver sygemeldt, ryger måske endda på sygedagpenge, står måske på venteliste så længe eller har stået på venteliste så længe, at han er blevet invalideret af sin sygdom og efterfølgende bliver fyret, fordi han har haft for mange sygedage, og går så rundt som ledig og skal have offentlig forsørgelse i stedet for. Det er jo sørgeligt; det er en ond spiral, man starter der. Den kunne vi lige så godt vende til noget positivt.

Så undrer det mig, at specielt den radikale ordfører lagde meget vægt på, at når man lavede forskellen i forhold til alkoholikere og sagde, at dem vil vi gerne give skattefrihed for, så var det, fordi der var et socialt ansvar, et socialt element, specielt når vi taler om alkoholikere. Hvorfor er der ikke det, når vi taler om alle andre sygdomme? Alle andre sygdomme giver da lige så store sociale problemer, psykiske problemer osv.

Jeg undrede mig også lidt over, at fru Anna-Marie Hansen fra Socialdemokratiet fik nævnt endda to gange, at hun var imod skatte-

yderbetalt sygehusbehandling. Det må jeg nok sige, det er da noget af en udtalelse fra en socialdemokrat, men det kan jo være, det var i kampens hede, at de ord faldt.

Lad mig understrege, at mangel på personale på de offentlige hospitaler jo i virkeligheden er et rent uddannelsesmæssigt anliggende og ikke burde være noget, som overhovedet kommer ind i den her diskussion. Men det forunderlige ved det er jo, at samtidig med, at man bruger det argument, at man vil dræne de offentlige sygehuse for personale, hører vi også, at man sådan med bitter stemmeføring siger, at de, der arbejder på de private hospitaler, jo er nogle, som arbejder i den offentlige sektor og så bruger deres fritid på de private hospitaler. Det siger man med sådan rigtig bitterhed i stemmen.

Man kan jo ikke fremføre begge argumenter. Altså enten trækker man personalet fra den offentlige sundhedssektor, eller også gør man det ikke, enten eller, man kan ikke bruge begge argumenter.

Hr. Frank Aaen sagde, at det var helt urimeligt på de private hospitaler, hvor personalet jo havde en offentlig uddannelse. En offentlig uddannelse! Ja, hvem i vores samfund, der arbejder i den private sektor, har ikke en offentlig betalt uddannelse bag sig. Det har vi vist alle sammen. Så det argument holder selvfølgelig heller ikke.

Jeg har ikke i dag hørt et eneste sagligt argument imod forslaget her bortset fra mit eget, nemlig at kredsen af sygdomme er for lille. Det burde principielt gælde alle.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Preben Rudiengaard.

Preben Rudiengaard (V):

Jeg har jo både med glæde og måske også med lidt sorg i sinde lyttet til debatten her, men jeg vil da gerne takke Dansk Folkeparti og Centrum-Demokraterne ligesom Kristeligt Folkeparti og Frihed 2000 for det positive tilsagn.

Vi synes selv som forslagsstillerne, at der ligger nogle virkelig gode perspektiver i det her forslag. For det første at vores medarbejdere, som er aktive ude i erhvervslivet, og som vores erhvervsliv er fantastisk afhængig af, nu også får mulighed for en hurtig behandling. Hvis de kommer til at lide af andre sygdomme end lige alkoholisme, så har vi altså mulighed for at støtte dem. Arbejdsgiverne vil gerne, og der er